

Štev. 17.

V Ljubljani, v sredo 25. aprila 1917.

Leto IV.

Pogled na neki del goriške fronte, kjer so naši pregnali Lahe.

Naš cesar na goriški fronti. — Cesarica Cita v bolnišnici. — Velika noč na Krasu. — Letala.

Godovni dan cesarice Cite.

Dne 27. t. m. bomo praznovali prvi imendan ali god naše mlade in lepe cesarice. Dne 9. maja 1892 se je narodila vojvodi Robertu Parmskemu in njegovi ženi, vojvodinji Antoniji, infantki Portugalski kot peti otrok princeza, ki so ji dali pri krstu ime po blaženi Citi. Ponižna, potrpežljiva in pobožna dekla je bila blažena Cita; mnogo žaljenj poniževanja in telesnih muk je pretrpela Cita v hiši krutega in ošabnega laško-parmskega kmeta posestnika. Toda še v svoji bedi je skrbela za berače, bolnike in nesrečnike ter je umrla mlada. Kmalu po svoji smrti je bila proglašena pobožna Cita za svetnico ter je postala patronka Lukanska na Parmskem.

Čudno je, kako krasno se sklada značaj naše cesarice z značajem njene patrone. Skromna, pobožna in ponižna je, nepopisno prijazna z vsakomur, ange'sko dobrotljiva

skrbi in želje vzorne matere. Dne 21. novembra 1916 je zasedla ob strani cesarja Karla avstro-ogrski prestol ter je odtlej neprestano delavna za bolnike, pohabljenca, zlasti slepce, za siromašne vojne vdove in sirote. Najbolj vrelo pa gori v njenem srcu hrepenenje, ki polni srca in duše vseh dobrih mater, nevest in zaročenk: hrepenenje po miru! In srečna usoda je hotela, da je našla v Svojem možu enako miroljubno srce, najblažjega vladarja, ki deluje in misli že vso dobo svojega vladanja le na to, kako bi čim preje in čim častneje podaril svoji n zvestim požrtvovalnim narodom mir - mir - mir!

Od nasilne smrti naše cesarice Elizabete v Švici leta 1898 avstro-ogrski narodi niso več praznovali imendana svoje vladarice. Devetnajst let se ni razlegalo več po naših cerkvah in šolah slovesno petje kot molitev za našo cesarico. Letos pa bo orilo preko vse države iz milijonov in milijonov mladinskih ust iznova cesarska himna s svojo kitico:

neštevilne trume naskočile našo soško fronto, nešteto največjih in najmodernejših topov, min in aeroplanov uporabljajo Cadorna proti naši soški armadi, a doslej vedno brezuspešno. Taka špartanska vztrajnost in upravnost Leonidova požrtvovalnost naših čet zasluži priznanje in slavo. Zato jih je naš cesar, ki je bil kot prestolonaslednik sam opetovano pričr junaštva naših polkov ob Soči, sedaj iznova odlikoval s svojim obiskom, ne da bi bil zahteval sprejema. V torek, 10. aprila zjutraj se je pripeljal v Postojno ter se je z avtomobilom odpeljal na Opčino, kjer je pregledal več naših rezerv, nato pa se je med viharnim pozdravljanjem občinstva in čet odpeljal v Trst in na Prosek ter prav na fronto. Nad vse milostno in ljubeznivo si je dal predstaviti ne le hrabre častnike in podčastnike, nego tudi moštvo, ki se je odlikovalo v poslednjih bojih, se razgovarjal z njimi, ter jim lastnoročno pripel odlikovanja na prsi. Ob 4. uri popoldne je bil tudi

Cesarica in kraljica Cita odhaja iz vojaške bolnice v Budimpešti, kjer je razdeljevala darove.

pa do revežev in bolnikov. Prva njena skrb so vojaki ranjenci in invalidi. Od bolnice do bolnice hiti tolažit in obdarovat junake trpine. Povsod prinaša solnce ljubezni in utehe, povsod siplje darila ter seje rogom in novo veselje do življenja v obupana srca. Njena druga skrb so vojaške vdove in sirote. Takoj je stopila na čelo osrednjemu društvu „Otrok“ ter si je največ prizadela, da dobe vojaške vdove izdatnejše podpore, primerne službe, njih otroci, sirote, pa obleko, obutev in primerno vzgojo. Vsa najrazličnejša dobrodela društva imajo v cesarici Citi agilno in inicijativno pokroviteljico.

Že s svojo zunanostjo kaže naša cesarica, da je resna žena, ki ji ni mar za lišp in zabavo, nego se povsem zaveda, da je poklicana biti skrbna in dobrotna mati vsem državljanom. Poročena dne 14. junija 1911 v Villa reale delle Pianore z našim cesarjem, je sama že mati; zato pozna dolžnosti,

„In s cesarjem zaročnica — ene misli in krvi — vlada mila cesarica, polna dušne zlahtnosti. Kar se more v srečo šteti, večni Bog naj podeli Karlu Francu, Njega Citi, celi hiši habsburški!“

Cesar na soški fronti.

Dne 10. t. m. je posetil naš cesar Karel v spremstvu šefa generalnega štaba generala pl. Arza soško fronto in Trst. Dospel je povsem nenapovedan. Junaški branitelji soške fronte proti Lahom so bili že drugič odlikovani s cesarskim posetom. S tem je naš vladar priznal največjo važnost armade ob Soči in njeno čudovito junaštvo, ki odbija celo laško vojsko. Že de etkrat so laške

pri 27. ljubljanskem črnovojniškem polku. Vse naše čete so bile očarane od mladostne gibčnosti, živahnega vedenja in prisrčne prijaznosti svojega najvišjega poveljnika, ki pa goji najsvetejšo željo: čimpreje skleniti častni mir ter vrniti državi možnost kulturnega in gospodarskega razvoja.

V megli se je vrnil vladar preko deloma še zasneženih krajin v Postojno. General Svetozar Borojevič kot soški poveljnik je bil lahko ponosen na odlikovalni poset cesarja Karla pri njegovih junakih.

A Zavadi!

Pri molčečih menihih.

(Konec.)

Po zajtrku se zabobna na lesen boben, enak našim nečkam, pribitim na steno, in menihi se zberejo v prostorni delavski sobi.

Tam sezujejo svoje sandale in obuče cikle, slečejo zgornjo haljo in se prepašejo s platnenim predpasnikom, poleti vzamejo široke slamnike in čakajo v vrsti, kakšno delo jim naloži predstojnik. Ta stopa ob vrsti in kaže slehernemu s prsti (tudi zdaj ne sme govoriti), kaj bo delal. V ponedeljek so n. pr. ravno duhovniki prali za ves samostan.

„Mi tukaj nimamo mamic ali sestric, da bi nam oprale, kar smo umazali, — vse

dostna. V vodi skuhana zelenjad, osoljena in zabeljena z oljem, je juha; vabljevih cink ali srag od mesne maščobe pač ni na površju. Potem je prikuha: bob, fižol, krompir, grah, leča, solata, kumare, sadje, včasih celo orehi in med, zraven vselej pol litra piva in kos kruha.

Po obedu odidejo trapisti zopet v cerkev, potem gredo poleti eno uro spat, da nadomeste tisto uro, ki jim je bila pritržana od nočnega počitka. Popoldne se molitev in

S tem sem začrtal dnevni red trapistov. Dan za dnevom jim enakomerno teče v zatajevanju in brzdanju lastne volje in vendar je tam do 200 menihov. Opat sprejme malodane vsakega, kdor nima posebnih zadržkov. Tekom prvih dveh let lahko vsakdo zopet odide, kadar se mu zljubi, ako spozna, da ni usposobljen za tako življenje. Izmed starejših kandidatov jih seveda malo ostane. Toda samostan ima za svoj naraščaj zdrav vir.

Pri samostanu je sirotišnica. Tam je kakih 150 dečkov, sirot brez očeta in matere, zbranih iz vseh krajev, — tudi s Slovenskega jih je nekaj. Videl sem tam tudi 4letnega osirotelega siromačka, ki se ga je usmililo blago opatovo srce. Za dečke je pri samostanu štirirazredna šola, kjer jih poučujejo trapistski bratje. Kadar se izšolajo, si izbere vsakdo poljubno rokodelstvo — bolj nadarjeni so izbrani za bodoče trapistske duhovnike. — V samostanu je zastopana gotovo vsaka obrt. Kadar se v tej izučiti, se lahko povrne med svet, nihče ga ne zadržuje, nasprotno, opat mu daruje še nekaj kron in lahko gre svojo pot. Toda večina teh sirot ostaja v samostanu. Zapeljivi svet jih ne mika. Ti so potem tudi najbolj zvesti in vneti redovniki, ki se v družbi tovarišev sotrpinov čutijo popolnoma srečne.

* * *

Vsak trapistski samostan je brez dvoma bogat. V Banjaluki, pravzaprav eno uro pred mestom, kjer je trapistska naselbina, imajo razsežno posestvo, gozde, njive, travnike, velikanske mline, njihov pivovar je gotovo izmed največjih v Bosni. sukno in njihove tvornice in znani trapistski sir se izvažata dvakrat na dan na bližnjo železniško postajo, do 60 lepo rejenih konj in nad 100 krav izvrstnega plemena — na vse to bi bil lahko ponosen najošabnejši ogrski magnat.

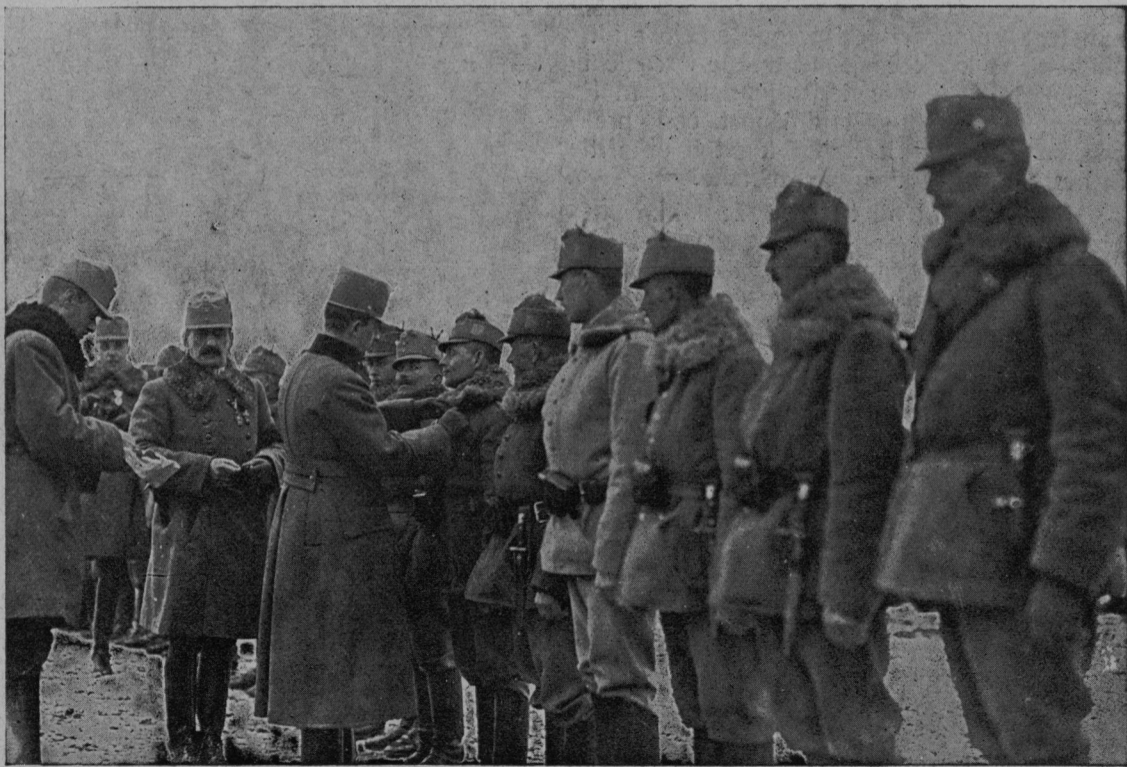
Naš cesar Karel I. pregleduje čete na italijanski fronti. Za cesarjem stopa nadvojvoda Evgen.

moramo storiti sami,“ je večkrat dejal opat. Sicer pa je napisano pri samostanskih vratih z debelimi črkami: „V samostan ne sme nikdar stopiti ženska!“

Vsa samostanska naselbina s cerkvijo, z lastnim samostanskim poslopjem, s pokopališčem, pivovarjem, z različnimi tvornicami in gospodarskimi poslopi vred je ograjena z visokim ozidjem. Pralnica je posebna zgradba. Vse stroje v delavnicah goni električna moč. Tik ob reki Vrbasu, ki valovi tik naselbine, imajo trapisti lastno velikansko elektrarno. V pralnih prostorih se že vsi stroji vrte, v obsežnih kotlih se v vreli vodi kuha umazano samostansko perilo in za 200 ljudi ga je precej. Delavci pridejo. Vsak dobi krtačo in velik kos mila, s tal pobere s kropom premočen komad in po dva se postavitva drug proti drugemu. Perilo razlože na dolgo mizo, namilijo, potem ga s krtačo obdelujejo, da jim curlja znoj s čela. Kako dalje v parnih kotlih samostanski bratje ravnaajo s perilom, ne vem povedati, tega dela se nisem udeležil.

Včasih gredo menihi na travnike in njive seno sušiti, krompir saditi ali okopavati, snope vezati in včasih, zlasti kadar je njiva bolj oddaljena od samostana, vzamejo s seboj obed, pivo pripelje za njimi voznik. Takrat ostanejo pri delu ves dan. Sicer pa morajo doma opravljati vsa hlapčevska dela: gnoj kidati, drva cepiti, po vrtilih pleti itd. Po redovnih pravilih ne sme trapist ostati niti trenotek brez posla, ali mora moliti ali delati. „Sele v nebesih si odpočijemo,“ je dejal opat, „kadar bomo že brez skrbi za svojo dušo!“

Zgodaj vstajati in težko delati, to je zdravo za želodec in ne čudimo se da tudi skromno trapistsko kosilo vsakemu tekne, posebno v dobi, ko se ne zajtrkuje. Sicer pa je jed, čeravno vegetarijanska, vselej za-

Naš cesar odlikuje moštvo in podčastništvo na goriški fronti.

delo zopet venomer vrstita. Ob šestih je skromna večerja: kisle murke, sir, kos kruha in zopet pol litra piva. Po večerji se čita v kapitolski dvorani življenje svetnika za drugi dan, v cerkvi se opravijo cerkvene molitve in ko se približa ura počitka, se postavi opat ob cerkvenih vratih in mimogredoče menihe škropi z blagoslovljeno vodo. Menihi gredo v svoje spalnice, zvonec zaklenka veselo k počitku in utrujeni trapist v malo trenotkih sladko zasanja sanje pravičnega.

Toda posamezni menih ne vidi tam v svoji roki nikdar niti vinarja, sicer ga tudi ne potrebuje, ker je z vsem preskrbljen. Z vsem premoženjem razpolaga neomejeno opat s samostanskim predstojništvom (prijor, subprijor, gospodarski oskrbnik) in po pravilih reda se mora vsakoletni preostanek vselej razdeliti med uboge. Revež ne gre nikdar praznih rok od samostana.

Lahko še pripomnim, da zabavnega, kratkočasnega berila, časnika menih nikdar

ne dobi v roke in o sedanjosti svetovni burji zvedo bržkone le to, kar jim opat prostovoljno pove v kapitolski dvorani. Opat edini namreč sme govoriti, kadar hoče, in s komur hoče. Menih z opatom govori vselej le klečé, kar se pač redkokdaj dogaja.

Da se sporazumejo, kar je nujno potrebno predvsem pri delu, rabijo trapisti takoimenovano daktilogijo ali govor s prsti in kretnjami telesa, kakor vidimo tupatam pri gluhomutcih, samo da izražajo trapisti vse neizmerno spretno in celo galantno. A

„Cistercijaki“ po svoji materinski opatiji Citeax. Nekaj časa so sloveli zaradi svoje gorečnosti, a v 17. stoletju je bogastvo izpridilo in okužilo tudi njihove samostane. V cistercijaški opatiji La Trappe na Francoskem je opat France de Bouithillier vpeljal zopet strogo prvotno redovno življenje in njegovi duhovni sinovi se zovejo trapisti.

Absolutna molčečnost jih še najbolj skupaj drži in druží. Pred nekaj leti so se trapistski opati pri svojem zborovanju v Rimu odločno uprli predlogu, naj se dovoli

morske mladine, smejo tedaj govoriti, sicer bi bila molčeča trapistinja — nemogoča.

Kakor je vse trapistovo življenje le skrajno zatajevanje samega sebe, ki milo odseva z njegovega bledega obraza, tako je tudi konec njegovega življenja spokoren in ubog. Kadar trapist zboli, strežejo mu sobratje z vso ljubeznijo, čim pa se približa konec njegovega življenja, kadar angelj smrti sega z mrzlo roko po svoji žrtvi, položijo umirajočega na slamo, pod katero je na tleh natrošeno pepela v obliki križa. Ostali trapisti se zberejo okoli njega in molče motrijo svojega umirajočega sotrpina, ki ga je sicer vsakdo poznal po zunanosti, a ni vedel, odkod je prišel, kaj je kdaj težilo njegovo srce, ker ž njim ni smel nikdar govoriti. In kadar je za vselej potihnilo njegovo srce, umijejo mu samo obraz, roke in noge in v isti obleki, v kateri je umrl, brez krste ga položijo v grob. Priprost lesen križ na grobu s kratkim napisom: „Tukaj počiva brat Alberik, v redu je živel 20 let.“ je edino, kar ostane nekaj časa za njim v — spomin.

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungersdorf.
(Dalje.)

„Sedaj se že opazi, da se dnevi daljšajo,“ je pripomnila Violeta, da ščiti Mono. Tudi v njenem srcu so se začela oglašati topla čustva za malo Irko, katere ljubeznivo bitje in velike, nedolžne oči so še vsakogar privezale nase.

„Doživela sem malo dogodnico,“ je začela Mona iznova s pritajeno veselostjo. „Ko sem bila pri vratih parka, je prijezdil nekdo za menoj; okrenila sem se, da bi videla, kdo je. Moja nepričakovana kretnja je prestrašila konja; dvignil se je tako visoko, da se me je skoraj dotaknil s pred-

Avdijenični salon v cesarskem stanu v Laksenburgu pri Dunaju.

tudi tega edinega dogovora ne smejo rabiti poljubno za kratkočasje, temveč le v resnični potrebi pri delu, v cerkvi ali pri mizi. Molčečnost je trapistu sveta dolžnost, če jo prekrši, se mora pri kazenski kapitoli obtožiti in huda kazen gotovo ne izostane.

Svoje dni bi bil tudi jaz že lahko napravil izpit iz tega „trapistskega jezika“, zdaj pa se le spominjam, da, kadar hočem izraziti kaj ljubelega in prijetnega, se pobožam večkrat z dlanjo dol po prsih, ako pa mi kaj ne diši ali sploh ni všeč, primem se s prstoma za nos in izraz „vrag“ naznačim, ako potrkam z desnim kazalcem na dveh krajih čela. V šoli otroci naznačujejo hudiča s tem, da položijo kazalca ob čelo s konci kakor rogove; to pa pomeni v trapistskem govoru vola ali kravo.

Pametna navada pri trapistih je, da imajo vsi brke — seveda če mu jih narava ni odrekla — in sicer tako fratri kakor duhovniki. Toda ne smejo jih nikdar pristržiti ali drugače negovati. Sicer pa pri trapistih v vsej hiši res ni nobenega zrcala.

Katoliška cerkev je ta red dalje časa le strpno puščala pri miru, — naravnost ga ni odobrila. Šele pred nekaj leti so dobili trapisti tudi svojega redovnega generala v Rimu, ki ga je prej zastopal general cisterjskega reda, iz katerega so se pravzaprav trapisti izcimili. Njih zgodovina je namreč taka-le: Trapisti so reformirani cistercijaki, ti pa zopet reformirani benediktinci. Začetniki vsakega reda so bili brez dvoma vselej polni svete vneme. Sčasoma se je v njihovih hišah nakopičilo bogastvo, ž njim pa se je tekem stoletij pritihtapila celo mehkužnost. Obogatele in posvetnjaške benediktince je reformiral v XI. stoletju sv. Bernard; ti reformirani benediktinci so se imenovali

Grad Laksenburg pri Dunaju, kjer prebiva sedaj cesar Karel in cesarica Cita. Tu je sprejel cesar dne 19. t. m. deputacijo nemških državnih poslancev zaradi sklicanja državnega zbora.

trapistom vsaj nekaj ur v tednu prosto govoriti. „S tem bi odprli na stečaj vratca razpadu našega reda! Menihi bi se lahko med seboj pritoževali nad tem ali onim, lahko bi se prepirali, nezadovoljnost, ki jo sedaj tišči molčečnost v globinah srca, bi bruhnila na dan in stebrevje, na katerem sloni red, bi se kmalu podrlo.“

Čudno je, da je poleg moških trapistov tudi nekaj ženskih samostanov trapistinj, predvsem v Južni Afriki. Pripomniti pa je treba, da se te nune pečajo z vzgojo za-

njimi nogami. Zbala sem se in skočila na stran, nakar je jezdec stopil s konja ter me prosil oproščenja. Rekla sem mu, naj bo popolnoma miren, ker se mi ni ničesar pripetilo; v ostalem pa je bila krivda na moji strani. Toda videti je bilo, da mu je jako hudo in neprestano me je gledal.

„No, in potem?“ je vprašala Violeta smehljaje.

„Ko se me je dovolj nagledal, je dejal: ‚Bržčas imam čast govoriti z' . . . potem je umolknil . . . ‚z gospo Rodneyevo‘ sem od-

govorila. Nato se je odkril, mi je dal svojo vizitko zajezdil konja in odjahal.“

„Ali kdo je bil ta gospod,“ je vprašala lady Rodneyeva ošabno. Gotovo kak kramar iz mesta.“

„Ne, kramar ni bil,“ je odgovorila Mona važno.

„Najsi je bil kdorkoli, to je gotovo, da se ni odlikoval s finimi manirami,“ je vztrajala lady Rodneyeva. „Vprašati vas meni nič

„Nikakor nimam namena prisvajati si stvari, ki nimam pravice do njih,“ je odgovorila Mona ter ponosno dvignila glavo. „Ne želim si nič bolje, kakor biti gospa Geoffreyeva.“

„Naslonila se je v stolu nazaj, sklenila roke ter ju tako stisnila, da so bili nohti vsi beli. Nosnici sta se jej nekoliko razširili, dihala je hitro, toda nikaka neprijazna beseda ni prišla preko njenih ust. Sposobna

„Bolje je, da rečeš dve uri, ker sicer boš razočaran. Pred osmo uro ne moreta biti tukaj.“

„Potem pa pojem med tem vas Violeta.“ je odvrnil kapitan Rodney šaljivo, „da si utešim najhujši glad. Za cel obed bi tako ne zadoščali.“ Zasmel se je ter pomenljivo premeril njeno nežno, a lepo figuro. Potem je sedel v naslonjač poleg nje.

„Slišal sem, da priredé Chetwoodovi precej velik bal,“ je pripovedoval Geoffrey.

„Lucy je prav ljubezniva dama, in vsi jo imajo radi,“ je dejala lady Rodneyeva. Njena prireditev bo gotovo jako lepa.“

„To je dama, ki je bila pretekli teden tukaj v posetih?“ je vprašala Mona boječe.

„Da, lady Chetwoodova je bila pretekli teden tukaj v posetih,“ je odgovorila tašča, ostro naglašujoča naslov lady.“

K sreči ni nihče slišal te nepotrebne graje, sicer bi bile morda padle ostre besede. Sir Nicholas in Geoffrey sta se živahno razgovarjala, Violeta in Jack pa sta bila tudi zatopljena v lastno zabavo.

„Dasi tehta nad dva stota, je vendar plesala kakor vila,“ je pripovedoval sir Nicholas o neki dami.

„Vi seveda tudi plešete?“ je vprašala lady Rodneyeva Mono.

„O, da, jako rada plešem; lahko rečem, da plešem vse ples brez pomote.“

Lady Rodneyeva jo je začudeno pogledala. Pleše? Mislite pač valčke in polke?“

„O, ne, tega ne znam plesati,“ je odvrnila Mona smehljaje ter odkimala s svojo lepo glavo. „Mislim narodne ples, ki jih plešejo na Irskem na ljudskih veselicah.“ Udarjala je z roko takt, kakor da sliši godbo. „Ali niste še nikoli plesali narodnega plesa?“

„Ne!“ je odgovorila tašča ogorčena. „Niti ne vem, kaj pravzaprav mislite.“

Velika noč na Krasu: Razdeljevanje menaže.

tebi nič po imenu! Kaj takega pa še nisem slišala! Jaz bi mu na vašem mestu sploh ne bila odgovorila. Pa da je imel svojega konja tako malo v oblasti, da bi vas bil kmalu pohodil? Ne verjamem, da bi bil to kdo izmed naših znancev. Morda kak majhen najemnik.“

„Ne ni bil majhen najemnik,“ je odgovorila Mona. „Mislim, da ga ne poznate: bil je vojvoda Lauderdaleški. Tu je njegova vizitka.“

Lady Rodneyeva je bila kakor polita; a rekla ni ničesar. Tudi Violeta je molčala, ne zato, da bi položaj poslabšala, marveč zaradi tega, ker jo je stvar zabavala.

„Upam, da ste imeli vsaj klobuk na glavi,“ rekla je naposled lady Rodneyeva strogo, da bi prikrija svoj poraz.

Videla je nekoč Mono, ko je imela po irskem običaju ovito glavo z rdečim svilnatim robcem ter jo je ostro grajala zaradi tega.

„Ne, imela sem Rubensov klobuk, onega, z . . .“

„Zaznamek vaših oblačil me ne zanima,“ jo je prekinila lady; „veseli me pa, da vas vojvoda vsaj ni videl v onem strašnem pokrivalu, ki ga menda posebno ljubite.“

„Ali je to oni klobuk z rujavim, dolgim peresom?“ se je obrnila Violeta prijazno k Moni.

„Da, oni z rujavim peresom,“ je odgovorila Mona s hvaležnim usmevom.

„In povedali ste vojvodi, kdo da ste?“ je vprašala tašča silno slabe volje.

„Da, rekla sem mu, da sem gospa Rodneyeva.“

„Gospa Geoffrey Rodneyeva, bi bilo pravilneje. Pozabljate namreč, da je vaš mož najmlajši sin. Kadar se poroči kapitan Rodney, tedaj bo njegova žena gospa Rodneyeva.“

„A dotlej si Mona lahko prisvaja to ime,“ je dejala Violeta hitro.

S soške fronte: V strelskem jarku v dobi miru.

ni bila izreči besed, ki bi žalile mater njenega moža.

Violeta jo je opazovala in je občudovala njeno samozatajevanje.

Sedaj sta stopila Jack in Nicholas v sobo, in takoj nato je prišel tudi Geoffrey. No, da smo prepozni, tega pač ne more nihče reči,“ je dejal Jack veselo, „Trajalo bo najmanjše še celo uro“ — pogledal je na pozlačeno uro nad kaminom — „preden dobimo kaj jesti.“

„Ne?“ je vprašala Mona obžalovaje, „škoda! Jaz sem se jih kar sama naučila, brez pouka. Zdi se mi, da mi kar glasba narekuje, kako naj plešem in plešem jih dobro, kaj ne Geoffrey?“

„Še nikoli nisem videl kaj tako dovršenega,“ je odgovoril Geoffrey, ki je smehljaje poslušal zadnji del njenega razgovora. „Ali še veš, kako si me učila plesati narodni ples, ki nekoliko spominja na staromodni menuett? Mislim, da ga če

vedno znam. Moja mama ni še nikdar videla takega plesa; prišla ni pač nikoli dosti med ljudi," je pristavil kakor da bi jo hotel oproščati. „Ali hočeš, da jej zapleševa narodni ples?“

„Jako rada," je odgovorila Mona veselo.

„Prosim vas, ne delajte si nikakih neprilik zaradi mene," je branila lady Rodneyeva s pritajeno ogorčenostjo.

„To niso nikake neprilike, niti najmanjše ne," je odvrnila gospa Geffreyeva in je hitro vstala. „Samo če bi znal kdo žvižgati.“

Sir Nicholas se ni mogel dalje zatajevati in se je glasno zasmel. Tudi Mona se je zasmela, dasi je lahno zardela, ko je nadaljevala: „pa klavir bo tudi dober. Najbolje bi bile seveda gosli.“

„Zaigraj nam nekaj, Violeta," je dejal Geoffrey, ki je mislil samo na to, kako dražestna je bila Mona, ko je plesala te plese.

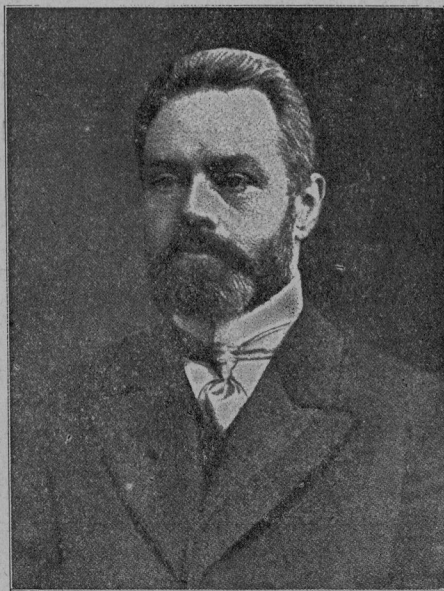
„Z veseljem. Ali kakšen pa je tak narodni ples? V katerem taktu pa naj igram?“

„Le zaigraj nekaj prav počasnega in slovesnega, pa bo gotovo prav.“

Violeta je smehlajaje sedla h klavirju ter zaigrala staromodno melodijo.

Geoffrey je ponudil Moni roko in jo povedel sredi sobe. Brez vsake bojzani se je naklonila svojemu plesalcu in je začela plesati. Bil je to izredno lep ples z mnogimi nepričakovanimi obrati in pokloni. Ko je stopala Mona slovesno sem in tja, se visoko vzravnala in zopet sklanjala, tedaj pač sama ni slutila, kako prikupna je njena pojava. Za hip se niti lady Rodneyeva ni mogla ubraniti čaru njene dražesti. Sklonila se je navspred in je pazno zasledovala ples. Jack in si rNicholas pa sta bila naravnost očarana.

Tedaj so se neslišno odprla vrata v sobo in vstopili sta dve postavi. Drugod je

Gučkov, bivši predsednik ruske dume, zdaj vojni minister. Z njim delavci niso zadovoljni. Gučkov je prisilil carja k odpovedi.

vladal mrak, samo na plesoči par je padel svetel sijaj iz kamina. Monine roke so se belile kakor sneg v nedoločni razsvetljavi. Gosta sta obstala kakor ukovana. Šele ko se je gospa Geffreyeva zadnjikrat naklonila in jo je njen soprog v znak priznanja poljubil namesto na roko, naravnost na ustni ter je s tem naznanil konec plesa, sta se oglasila prišleca.

„O kako krasno!" je vzkliknil eden izmed njiju, „kako lepo!"

Ta glas je vse elektriziral. Mona je prišla Geffreyeva za roko in se je postavila

poleg njega, lady Rodneyeva je vstala z zofe, sir Nicholas pa je tekel k vratom.

„Ali si ti?" je vzkliknil vesel.

„Da, midva sva," je odgovoril nežen in vesel glas. „Zdi se, da sva prišla v posebno ugodnem trenutku. Že celih pet minut sva z Nellyjem tukaj, ali kar sva ugledala, naju je tako zabavalo, da nisva hotela motiti... Ljuba lady Rodneyeva, kako se vam kaj godi?"

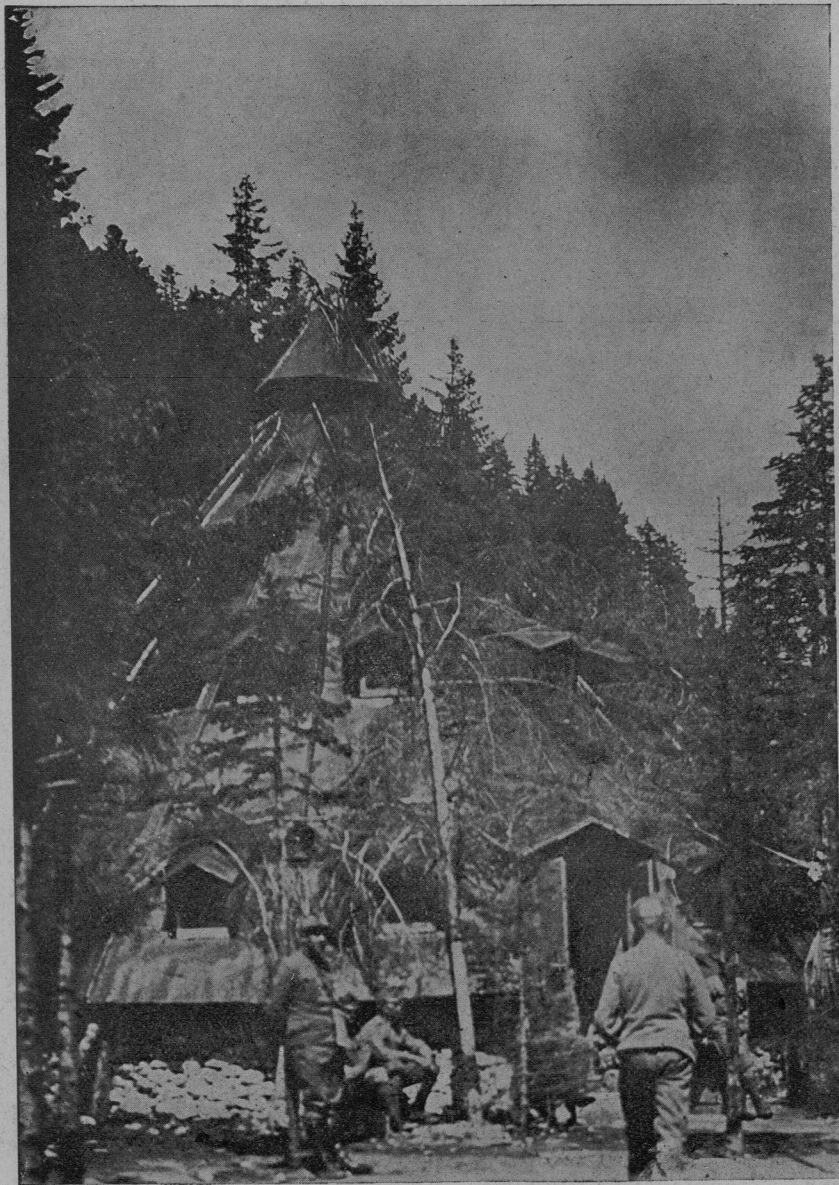
Novodošla dama je bila skoraj pol glave manjša od Mone, ali ko je stopila v obližje kamina, tedaj je bilo možno videti, da je nenavadno lepa. Imela je velike, temnomodre oči in zlate lase. Segla je vsem v roke, poljubila lady Rodneyevo ter je prišla naposled Mono za roko.

„Vaša žena, Geoffrey?" Pazno jo je motrila. In potem, kakor da je našla v njenih potezah nekaj privlačnega, se je vzpela na prste in je pritisnila svoje ustnice na Monino lice. Srce mlade žene je objelo čustvo veselja in sreče. Bil je to prvi poljub, ki ga je prejela od člana Geffreyeve rodbine.

„Mene pa noče nihče predstaviti?" je vprašal glas za Dorotynim hrbtom. Bil je njen brat Nelly Darling, ki je potisnil sedaj svojo sestro nekoliko na stran ter iztegnil roko napram Moni. „Veseli me, da se seznanim z vami, gospa Rodneyeva," je dejal prijazno. „Vaš mož ni natančen v etiketi, kakor ste že mogli opaziti; pozabil je menda, da se še ne poznavata, ampak upam, da postaneva kmalu dobra prijatelja.“

„To upam tudi jaz," je odgovorila Mona ter mu segla urno v roke.

„Prišla si pol ure preje, nego smo te pričakovali," je dejal sir Nicholas ves srečen

Z laške fronte: Čudna baraka laške vojske, ki so jo naši polki zavzeli in zdaj v njej prebivajo.

Z goriške fronte: Porušena hiša, ob nji strelski jarek.

svoji nevesti. „Ti vlaki prihajajo zares jako neredno.“

„O, tega ni kriv vlak, ampak Nelly, ki je zagrabil za vajeti in je na vso moč podil tvoje konje.“

„Le glej jo klepetuljo, sedaj me pa že toži! Tvojim konjem se ni zgodilo nič hudega, verjemi!“

„Saj ti verjamem,“ je odgovoril Nicholas, „a tudi če bi ju bil malo utrudil, bi ti bil samo hvaležen, ker si mi pripeljal mojo Doatie pol ure preje.“

Tej naglici se imava tudi zahvaliti, da sva videla ob najinem prihodu tako lepe stvari,“ je dejala Doroty smehljaje Moni. „Ne morete si misliti, kako krasen pogled je bil to! Kakor iz stare pravljice.“

„Želel bi, da bi bilo dalje časa trajalo. Pa seveda, najboljih stvari je najhitreje konec,“ je pripomnil gospod Darling ljubeznivo.

Res me preveč razvajate z ljubeznivostmi,“ je odvrnila Mona boječ.

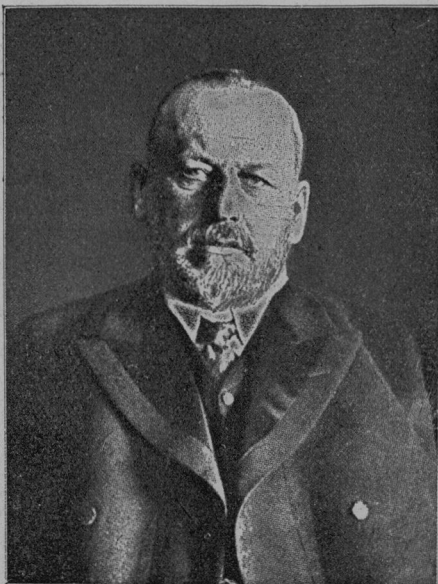
„O, to je popolnoma nemogoče,“ je vzkliknil gospod Darling navdušeno.

„Ali se vam ne zdi, sir Darling, da storite sedaj najbolje, ako se oblečete za obed,“ je dejal sedaj Geoffrey z narejeno strogostjo. „Svoje pozornosti napram moji ženi lahko nadaljujete pozneje, ampak na svojo lastno nevarnost.“

„Izpostavim se tej nevarnosti,“ je odgovoril Nelly dostojanstveno in izginil, da se opravi za obed.

* * *

Mister Darling je bil mlad mož štiriindvajsetih let kakor lan plavih las in od-

Rodzianko, predsednik ruske dume, poleg Miljukova glavni vodja ruske revolucije.

kritega, poštenega obraza. Njegov humor je bil neusahljiv; govoriti pa je moral vedno in neprestano. Posrečilo se mu je, da je bil za mizo Monin sosed, in zabaval jo je ves čas najživahneje. Njena naravna veselost mu je bila silno všeč. Najti koga, ki se smeje njegovim dovtipom, to je bila Nellyju Darlingu največja sreča. Razgovarjal se je z njo, dokler se niso odstranile dame v svoje prostore, nakar je šel za gospodi v sobo za kadilce. Stopil je k Geoffreyu.

„No, to ste pa nekaj lepega napravili,“ ga je nagovoril, potem ko ga je prijateljsko lopnil po rami, da je Geoffrey prestrašen planil pokonci.

„Sir, blagovolite mi pojasniti, kaj pomenja to, da hočete napraviti iz moje rame biftek,“ je prekinil Geoffrey mladega moža.

„A, kaj, ali veste, kaj ste napravili? Oženili ste se z najlepšo žensko na Angleškem.“

„Ne, tega nisem storil.“

„Da, to ste storili.“

„Ne, prav gotovo ne!“

„Pa se je vendar niste že naveličali? je vzkliknil Darling prestrašen.“

„Ljubi prijatelj, ali ne veste, da moja žena ni Angležinja?“

„To je vendar vseeno,“ je odgovoril Nelly mirno. „Najsibo Francozinja, Angležinja, Nemka ali Irka, to je gotovo, da je najlepša ženska na svetu. Ampak to vam povem, to je nevarno! V enem letu boste samo še mož svoje žene.“

„Nikari me ne strašite!“ in Geoffrey je malo zaničljivo zategnil ustnice. „Ali se vam zdi Mona res lepa?“

„Lepa ni pravi izraz. Dražestna je; to je popolnoma nov slog. Upam, da jo v naslednji sezoni predstavite pri dvoru. To morate storiti že meni na ljubo. Že sedaj se veselim, kakšne obraze bodo delale dame Laintrie, Whetow in druge, ko se pokaže vaša gospa na obzorju.“ (Konec prih.)

Naročite in razširjajte „Tedenske Slike!“ Pridobivajte novih naročnikov! Čim več bo naročnikov, tem bolji bo list. Zrno do zrna... Kamen do kamna...

Iz Flandrije: Nemški zakop blizu francoske fronte. Nemci z ročnimi bombami in puškami za železnim ščitom.

S francoske fronte: Nemci s strojno puško proti francoskemu letalu.

Slovo letalca pred vzletom. Pred njim sedi krmilar (pilot) pripravljen, da sproži motor. Letalo je dvokrovnik in se na sliki dobro vidi, da sta spodnje in zgornje krilo zvezani z drogovi.

Letala kot vojno orožje.

(Konec.)

Največja letala imajo menda Rusi. Vsaj njihov dvokrovnik „Ilja Muromjec“ nosi baje do 20 oseb. Toda za vojno menda ni uporaben, ker je prevelik in neroden. Za lov letal na fronti imajo francoski tip Nieuport.

Veliki so tudi laški Caproniji, dvokrovniki s 3 stroji z motorji na bencin, s strojno puško ter s 4 osebami (pilot vodi, častnik z zemljevidom opazuje, 2 moža streljata ali mečeta velike bombe). Caproni leti dobro, naglo in zelo tiho. Toda prevelik je in lahko ga je zato zadeti. Naši so sestrelili v Pulju in drugod že več takih laških letal.

Ideal letala je: najmanjša teža, največja sila motorja in zato največja brzina. Zistemi so zelo različni ter se imenujejo po tovarnah ali iznajditeljih. Najboljši so takozvani nemški „Tockerji“, ker so najhitrejši, in mali „Golobi.“ Ta dva zistema sta zlasti ugodna za lov na sovražna večja in težja letala na naših in nemških frontah ter za metanje malih bomb.

Francozi imajo menda cele črede letal. Letajo zelo nizko in mečejo bombe. Toda Nemci jih s strojnimi puškami dosežajo in trumoma uničujejo. V vsakem letalu je navadno le po en mož, ki meče bombe ali puščice.

Naši dvokrovniki so za večje daljave in nosijo več oseb z orožjem in bombami. Naš junak Banfield, ki je uničil že nekaj laških letal, se dviga s Fockerjem ali z Golobom. Pretekli teden so sestrelili Nemci 24 angleških letal in 4 privezane zrakoplove. Tudi avstrijski letalci so sestrelili mnogo ruskih in laških letal. Vsem so še v spominu napadi laških letalcev na Ljubljano, Postojno, Trst, Pulj itd. a pogumnosti in spretnosti naših letalcev se imamo zahvaliti, da je Italijane kmalu minilo veselje obmetavati naše kraje z bombami. Ob italijanski fronti imamo dobro organizirano letalsko opazovalno in obrambno službo in kakor hitro se prikaže kako laško letalo, ga obstreljujejo s kanoni in strojnimi puškami in naši letalci se vzdignejo takoj na lov v zrak.

Za boj proti sovražnim letalom so iznašli posebne obrambne topove in strojne puške, ki se lahko in hitro premikajo na vse strani. Obrambne topove in puške postavljajo na mesta in kraje, ki jih radi obiskujejo sovražni letalci, pa tudi na brzovozne avtomobile jih montirajo, da morejo sovražno letalo zasledovati. — Tudi na letalih samih — posebno večjih — so postavljene strojne puške, s katerimi letalec avtomatično strelja na sovražno letalo. V bojih v zraku se obstreljujejo letalci s samokresi ter se skušajo dvigniti nad sovražnika, da ga zadene od zgoraj dol z bombo. Spretni nemški in avstrijski letalci so zbili vsak že po več — celo po 20—40 — sovražnih letal.

Združitev dvokrovnika s čolni je letalo „Hydroplan“, ki leta po zraku in počiva na gladini morja; odkoder se dvigne kakor galeb. Naš junak Konjović se je že parkrat posebno odlikoval s takim letalom v Adriji.

Nemški top na francoski fronti, skrit pred sovražnimi letali.

Naši hidroplani so dosegli v Benetkah in drugih krajih Italije že zelo velike uspehe.

Priobčujemo nekaj slik letal različnih zistemov, ki jih uporabljajo Nemci, Avstrijci in sovražniki. Letalska služba je najbolj nevarna in zahteva največjega junaštva, a tudi močnega zdravja. Viharji, megle, topovi in strojne puške so opasne letalom. Tudi med letalci so že mnogi Slovenci, častniki in vojaki.

Kdor želi, da mu spremenimo naslov, naj poleg novega navede tudi stari naslov, da ga vemo črtati. Zlasti pa prosimo, da navede število, ki ga ima vsakdo pri naslovu; s tem nam znatno olajša delo.

Svetovna vojna.

Le na francosko-angleško-nemški fronti se višje ljuti boji, na drugih bojiščih ni nič posebnega. Francozi in Angleži so čez zimo nakopičili za fronto ogromno množino topov, streliva in dr. ter delali velikanske priprave za odločilno zadnjo spomladansko ofenzivo. Vnela se je res strašna bitka, največja kar jih pozna svet, a zaželjenega uspeha Angležem in Francozom ni prinesla, nemške fronte niso mogli predreti. Potisnili so pač Nemce nazaj, jih ujeli blizu 25.000, a sami pa imajo izgub nad 150.000 mož. Nemci so ujeli in uničili mnogo letal in tudi 32 tankov, na katere so Angleži stavili veliko upov, a se niso obnesli. Sedaj je nastopil tudi v bojih na zapadu odmor.

„*Tedenske Slike*“ so najbolj zanimivo in poučen slovenski ilustriran tednik. Priobčujejo vsak teden obilo slik in poročila z raznih bojišč ter o vseh važnejših aktualnih dogodkih.

„*Tedenske Slike*“ stanejo celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K. Posamezne številke se dobivajo po trafikah, knjigarnah in na kolodvorih izvod po 24 vinarjev.

Zahtevajte povsod „*Tedenske Slike*!“

Naročite si „*Tedenske Slike*!“

Priporočajte jih svojim znancem in prijateljem!

Vesti o miru.

Italijanski listi poročajo, da je vest o novi mirovni ponudbi osrednjih velesil, posebno Avstrije, v Rimu živahno vznemirila in da so velika strateška podjetja entente na zahodnem bojišču finale (zadnji del) svetovne vojne ter da je utemeljeno mnenje, da se bližajo mirovna pogajanja.

Francoski list „Herve“ ogorčeno piše, da so se francoski sindikalisti (zastopniki delavstva) skoraj soglasno izrekli za takojšnja mirovna pogajanja.

V Stokholmu so se sešli zastopniki delavcev iz Švice, Rusije, Škandinavije, Nizozemske itd. k posvetovanjem radi mirovni pogajanj. — Tudi nemški socialno-demokratski poslanec Scheidemann in avstrijski dr. Adler sta odpotovala v inozemstvo, da stopita v stik z drugimi socialisti.

Tudi papež je baje pripravil predlog za mirovna pogajanja ter ga kmalu predloži vojskujočim se državam.

Celo Anglija postaja naklonjena miru. „Allgemeen Handelsblad“ piše: V celi vojski ni bilo ugodnejšega trenutka, da se prično mirovna pogajanja, kakor zdaj. Velikanske izgube ladij in slaba letina povzročajo, da je tudi Anglija bolj naklonjena miru, kot je bila prej.

Angleški list „Common Sense“ pa poroča: Znani angleški politik Noel Buseton je izjavil na nekem mirovnem shodu, da so ga obvestili angleški diplomatični krogi, sporazum bi bil pripravljen, da sklene z osrednjimi velesilami mir.

Pogoji so: 1. Nemčija mora popustiti celo osvojeno ozemlje. 2. Osrednji velesili morata potrditi, da dobi Srbija izhod k morju in da se Tridentinsko odstopi Italiji. 3. Belgija in Srbija se morata obnoviti in odškodovati. 4. Nemčija mora izprazniti v Franciji zasedeno ozemlje in odstopiti del Lorene s trdnjavo Mec Franciji. 5. Dardanele bo nadzorovala Amerika. 6. Del kolonij se Nemčiji vrne. Zanimivo je, ker po Buxtonu sporazum o usodi Romunije popolnoma molči. Iz Rusije pa prihaja vest, da se je odbor zastopnikov delavstva in vojaštva izrekel zoper separatni mir; želi pa, da se sklene splošen mir in da se vojna konča.

Književnost.

Dr. Ivan Lah: Dore. Ilustriral Maksim Gaspari. Dr. Ivan Lah, ki je danes sam na ruski fronti, je tikoma pred svojim odhodom na vojno službo napisal lepo povest „Dore“ iz sedanje burne vojne dobe. Povest je namenjena predvsem odrasli mladini in pripoveduje tragično zgodbo vrlega kmečkega dečka, ki išče svojega mobiliziranega očeta. Sirota odide pogumno v svet, da bi našel vojaka očeta; napol zmrzel ponesreči na cesti med vojaškimi vozovi, ki ga pripeljejo v mestno bolnico. Ko ozdravi, je sluga sestre Selme v bolniški vojni kuhinji, išče neprestano očeta med ranjenci in bolniki dopustniki ter postane končno žrtev laškega aeroplana. Vso povest je prepletel pisatelj z idilskimi prizori na vasi med dolenski kmeti v dobi vojne božične in velikonočne praznike preživlja z otroško dušo, zanimivo slika vojno dobo med kmeti in v mestu ter v vojni bolnici. Najlepše se mu je posrečilo opisovanje

Z gorlske fronte: Vrtanje skal v vojne svrhe.

dečkovih težkih slutenj in mračnih sanj. Dore in oče sta preko gor in planjav neprestano zvezana: njune misli, hrepenjenja in bojazni se srečavajo in objemajo. Deček preživlja v svojih daljnovidnih slutnjah in sanjah vso krvavo tragedijo junaka očeta, padlega na bojišču. Povestica spada k najboljšim literarnim spisom naše izvirne mladinske književnosti: v njej je dovolj dejanja, mnogo lepih misli, poetičnih slik ter je pisana v ljubeznivem priprostem jeziku. Prav posebno lepo je okrasil akad. slikar Maksim Gaspari to knjigo z 10 slikami, ki so natisnjene k poglavjem kot vinjete. Slikar je podal čisto v pisateljevem duhu

naivne, a poetične rizbe, to in ono s humorom in duhovitostjo, ki bodo gotovo vsakomur všeč. Knjiga je primerna kot darilo odraslim dečkom in deklicam; toda tudi odrasli, zlasti očetje na vojni, jo bodo čitali z resničnim užitkom.

Za kratek čas.

Poštenje in značajnost sta marsikomu balast, da se človek ne more vzpeti v življenju na ono višino, na katero se vzpne brez truda — hinavec.

„Nesreča nikdar ne počiva“, je godrnjal Juri Teleban, ko se je vračal ob dveh čez polnoč domov. In res žena še ni šla k počitku, temveč je stala „oborožena od nog do glave“ in ga vsprejela z vso zakonsko ljubeznivostjo.

Pokojni učitelj Š. je silno rad njuhal (šnofal). Da mu je bil robec bolj pri roki, vtaknil ga je v žep tako, da mu ga je nekoliko mahalo iz žepa. Poredni paglavci so mu večkrat ta robec potegnili iz žepa in ga spustili na tla. Mož pa je temu kmalu napravil konec in pustil si je robec v žep prišiti.

Prebrisana Polonica. V lekarno pride petletna Polonica in pravi: „Rada bi bonbončkov zoper kašelj.“ — Lekarnar: „Ali bodo zate?“ — Polonica: „Bonbončki ja, kašelj pa ima stara mama.“

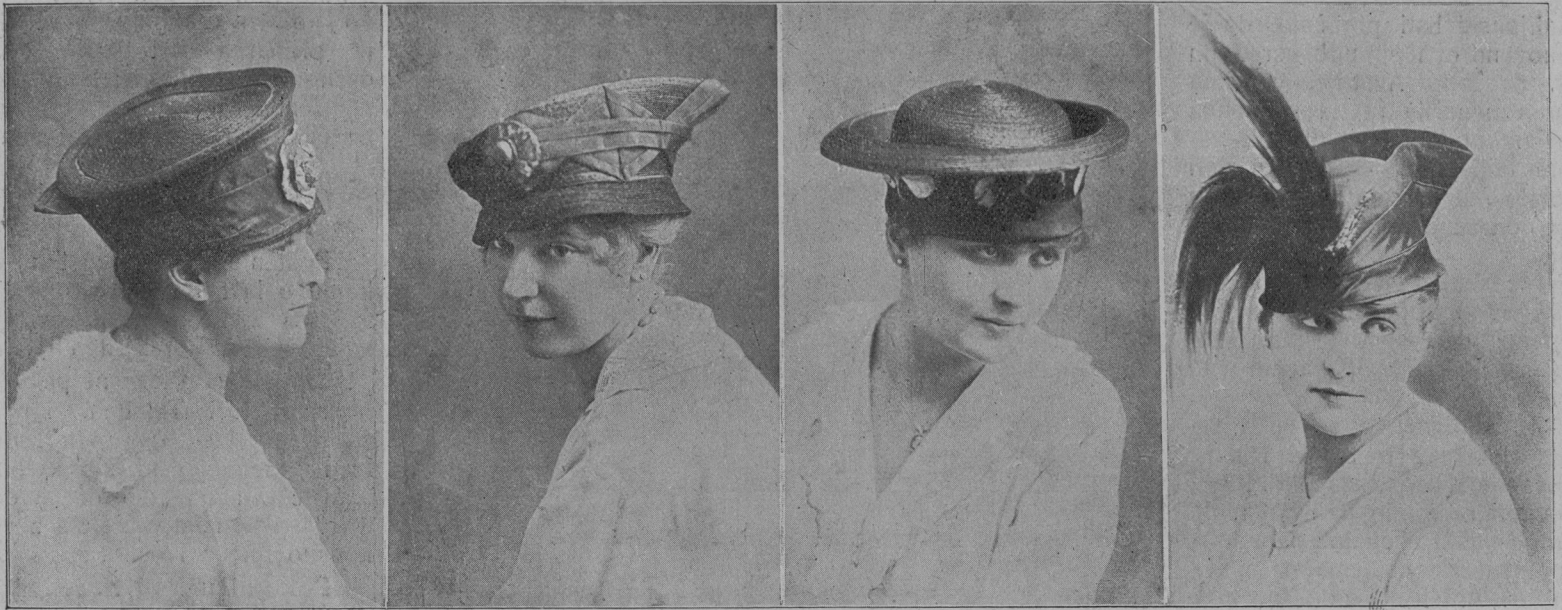
Premalo časa. Karlček: „Mama, v lužo sem padel!“ — „Pa v novih hlačah?“ — „Ja, mama, saj ni bilo časa, da bi jih slekel.“

Pri naboru je vprašal zdravnik moža, če ima kako napako. — „Seveda jo imam,“ je odgovoril mož. „Kratkoviden sem.“ — Tako! ali pa mi morete to dokazati?“ je vprašal zdravnik. — „Kaj bi ne! Prosim, gospod doktor, ali vidite tam na steni žebelj?“ — „Seveda ga vidim.“ — „Glejte, jaz ga pa ne vidim.“

Manjša hiša ako mogoče z malim vrtom v Ljubljani ali bližini mesta se kupi takoj.
Ponudbe na uprav. „Tedenskih Slik“.

Grad Devín po laškem ognju s topovi.

Dunajski modeli pomladanskih ženskih klobukov leta 1917.

Razne vesti.

Odstop nemških ministrov. Vlada je sklenila, da skliče državni zbor in da ne uveljavi prej nemščino kot državni jezik, kakor so zahtevali to nekateri nemški poslanci. Nemci s tem niso zadovoljni in odstopila sta zastopnika v ministrstvu dr. Bärreiter in dr. Urban. Cesar je sprejel v Laksenburgu 19. t. m. nemške poslance v avdijenci. — Tudi pri Nemcih mora prevladati mnenje, da je sedaj za državo najvažnejše, da se sklene časten mir; zato pa je treba, da so vsi narodi Avstrije edini in da se skliče državni zbor.

Žensko vseučilišče na Kitajskem. Leta 1915. je pet ameriških misijskih družb

ustanovilo posebno žensko vseučilišče v Nankingu na Kitajskem. Iste družbe so bile že prej ustanovile petnajst srednjih ženskih šol v velikanski dolini Fanice. A dočim je za moško dosti visokih šol, niso mogle absolventinje ženskih srednjih šol svojih študij nikjer nadaljevati. To je dalo povod za ustanovitev posebnega ženskega vseučilišča.

Ogrski državni zbor je bil odgoden in opozicija je burno protestirala zoper to.

Poletni čas se je uvedel 16. t. m., to je po vsej državi so pomaknili ure za 1 uro naprej. S tem hočejo doseči, da bi ljudje po mestih prej vstajali in hodili prej spat in bi tako hranili z razsvetljava.

Kdor se giblje mnogo na prostem in ga zaloti večkrat veter, dež in sneg, naj vporablja kot profilaktično sredstvo proti prehlajenju dihalnih organov Fellerjev antiseptični rastlinski esenčni fluid z znamko „Elzafluid“. Vzame se za notranje izčiščenje vratu in za zunanje mazanje vratu, ki vteši bolečine. Predvojna cena 12 steklenic franko 6 K, pristno samo od lekarnarja E. V. Fellerja, Stubica, Elzatrg 280, Hrvatsko. Nad 10.000 zahvalnih pisem hvali dobrodelen učinek. Obenem se lahko naroči rabarbarske odvajajoče kroglice z znamko „Elzakroglice“, 6 škatlic franko 4 K 40 v. (fa)

≡ Zamaške ≡

nove in stare, kupi vsako množino tvrdka
Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA.

Zvišanje delniške glavnice

od K 8,000.000⁰⁰— na K 10,000.000⁰⁰—

z izdajo

5000 komadov novih delnic emisije 1917
Ljubljanske kreditne banke à K 400⁰⁰— nominalne
v skupnem znesku K 2,000.000⁰⁰—.

Izvršuje sklep XVII. rednega občnega zbora z dne 29. marca t. l., vabimo p. n. gospode delničarje kakor tudi vse druge interesente k upisovanju pod sledečimi pogoji:

- 1.) **Upisovanje traja od 1. do 30. aprila 1917.**
Pri Ljubljanski kreditni banki v Ljubljani in njenih podružnicah v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici. (t. č. Ljubljani, in Celju.
Pri Živnostenski banki v Pragi in njenih podružnicah.
Pri Češki prumyslovi banki v Pragi in njenih podružnicah.
Pri Prvi hrvatski štedionici v Zagrebu in njenih podružnicah.
Pri Zemski prumyslovi banki d. d. v Budimpešti.
Pri Hrvatski deželni banki v Osijeku in njenih podružnicah.
- 2.) **Pravico do subskripcije novih delnic** imajo pred vsem imejitelji starih delnic **po kurzu K 430⁰⁰—** za komad, v razmerju na 4 stare delnice 1 novo.
- 3.) **Ostale delnice**, v kolikor na iste dosedanji delničarji ne izvršijo dobavne pravice, nudimo **novim subskribentom po kurzu à K 455⁰⁰—** za komad in si pridrži upravni svet pravico do reparticije teh delnic.
- 4.) **Kot kavcijo** je položiti pri prijavi **K 230⁰⁰—** oziroma **K 255⁰⁰—** za vsako novo delnico, **ostanek K 200⁰⁰—** najpozneje **do 15. maja t. l.** Vplača se pa lahko tudi polni znesek na enkrat.
- 5.) **Novo delnice** imajo **kupon 1917** in so deležne na dobičku poslovnega leta 1917, vsled česar morajo gg. subskribenti vplačati z določenimi obroki tudi 5% obresti od subskripcijskega kurza od 1. januarja 1917 naprej do dneva plačila.
V svrhu izvršitve opcijske pravice naj se predložijo pri označenih zavodih plašči starih delnic.
Kurzni dobiček delnic nove emisije pripada po odbitku stroškov in pristojbin ažijskemu rezervnemu zakladu banke.
Novo delnice bodo -- enako kakor dosedanje -- kotirane na dunajski in praški borzi in se bodo izročile gg. subskribentom koncem leta 1917 proti vrnitvi blagajniških potrdil o izvršenih vplačilih.

Ljubljana, 2. aprila 1917.

Upravni svet.

Razpošiljam tudi novo kislo vodo "Sliva" vrelec za brizgane (Spritzer) in namizno ter zdravilno slatino.

VINO belo in rudeče

od 65 l naprej razpošilja po povzetju

A. OSET, pošta Guštanj,
Koroško.

Kupim vse vrste stare in nove za-
maske od kisle vode in vse vrste
sode za vino in sadjevec.

Potrdila istovetnosti

izvršene po najnovšem
predpisu dobe občine v
tiskarni Drag. Hribarja
v Ljubljani, Dunajska c. 9

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

::: LJUBLJANA. :::

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222
pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200
ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zra-
stejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K.
Pošilja se tudi po pošti. Izorno sredstvo za
rast las. — **Za gotovost se jamči. — Zado-
stuje steklenica.** — Spričevala na razpolago.

Dr. PALÓCZ

sanitetni profesor,
nekdanji bolniški spe-
cijalni zdravnik,

Budapest, IV., Károly-körut št. 2

je vsled svoje dolgoletne, ogromne specialne
prakse brezpogojno zmožen diagnosticirati in
zdraviti skrite in spolne bolezni pri gospodih
in damah. Ordinira ob delavnikih od 10—12 do-
poldne in od 3—5 popoldne. Komur ni mogoče
priti osebno, se mu da radovoljno brezplačno
pojasnilo, kako se bolezen doma temeljito
ozdravi. (Priložite znamke za odgovor).

GIKLUS
6-umetn-razglednic
Po originalih M. Gaspari-ja
Jesen - V krčmi
Molitev - Butare
Madona - Velika noč
Založba - Umetniška-
propaganda - Ljubljana
Cena serije 6-razglednic K 1.20

Ljubljana, Sodna ulica 5.

Srbečica, hraste, izpuščaji in lišaji

so zla, katerih zdravljenje zahteva veliko pre-
vidnost. Absolutno zanesljivo sredstvo zoper
te je **PARATOL** — domače zdravilo. Ne uma-
že, je brez duha, zato tudi čez dan uporabimo.
Veliki lonček 3 K, dvojni lonček 5-50 K. **PARA-
TOL** sipni prašek varuje občutljivo kožo. Škat-
ljica 2-50 K. Oboje se dobi proti vpslatvi
zneska in po povzetju v **Paratol-tvornici, Bu-
dimpešta, VI-25, Eötvös U. 28.**

Framydol je sredstvo za pomlajenje
las ki rdeče, svetle in sive
lase in brado za trajno temno barva. 1 stekle-
nica s poštnino vred stane K 2-70.

Rydyol je rožnata
voda, ki ži-
vo pordeči blede lica.
Učinek je čudovit. 1 ste-
klenica s poštnino vred
K 2-45. Povzetje 55 vi-
narjev več. Naslov za
naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU
št. 645, Moravsko.

Modistka

MINKA HORVAT

Ljubljana, Stari trg 21

priporoča cenjenim damam
svojo zelo povečano zalogo
damskih slamnikov in otro-
ških čepic.

Popravila najfineje in najceneje.

Odlikovan na razstavi v Radovljici leta 1904
s častno diplomom in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC, HRUŠEVEC in SLIVOVKO

najfinejše vrste, posebno priporočljivo proti kužnim
boleznim, se dobi

pri **Gabrijelu
Eržen, Zapuže
pošta Begunje
pri Lescah,
Kranjsko.**

Cene zmerne.

Za pristnost se jamči.

V zalogi je še nekaj izvodov albuma

'LEPA NAŠA DOMOVINA'

I. zvezek: **Kranjska v podobah** vsebuje osem krasnih
trobarvnih reprodukcij in sicer:

Ljubljana. - Kamniške planine. - Bled. - Vintgar. - Bohinjsko
jezero. - Belopeško jezero. - Postojna. - Predjamski grad.

Album ima poleg slik tudi kratek opis dotičnega kraja v sloven-
skem, nemškem, češkem in laškem jeziku. Je torej primerno darilo
vojakom in drugim. — **Cena s poštnino vred 2 K.**

Naročite takoj, dokler je še kaj zaloge v upravnistvu
„TEDENSKE SLIKE“ v Ljubljani.

Tiskovine vseh vrst

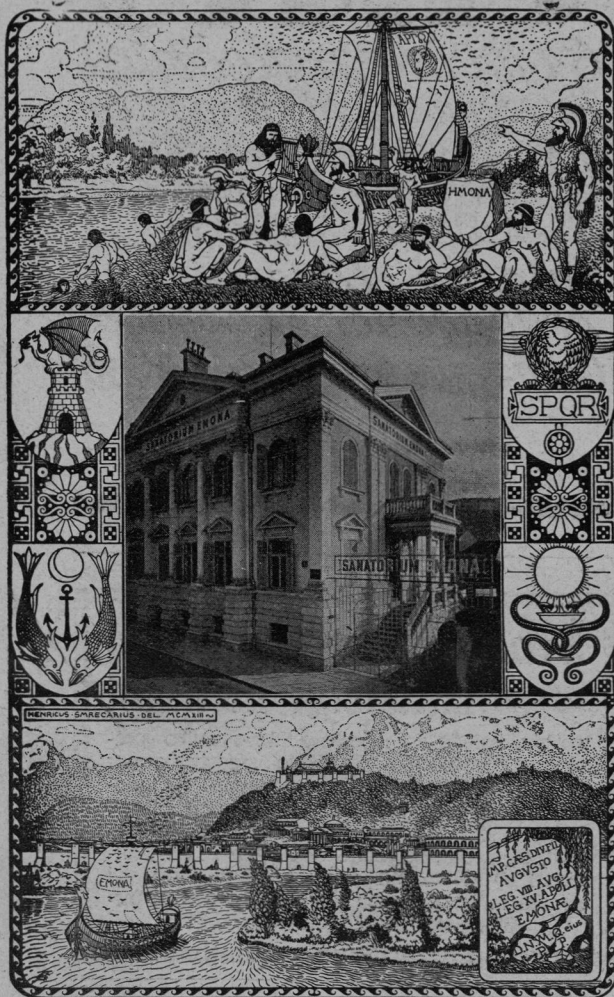
tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd. natisne
lično in ceno

tiskarna DRAGOTIN HRIBAR

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 9

kakor: časopise, knjige,
brošure, cenike, lepake,
letake, vabila, vsprede,

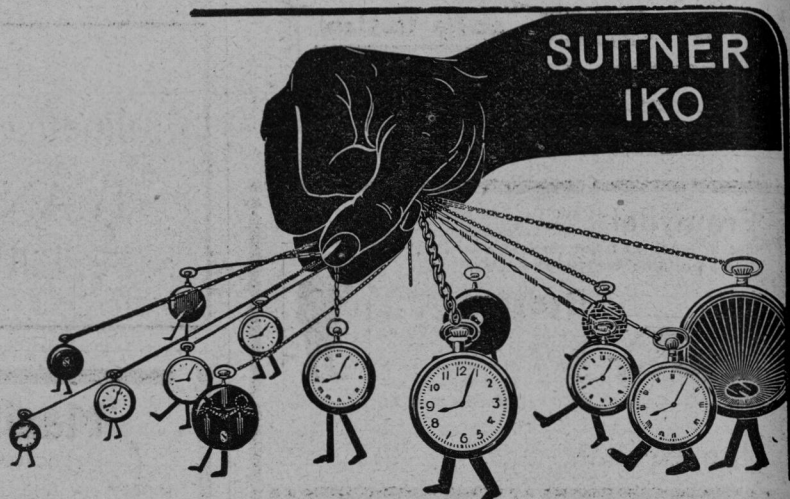
Selenburgova ulica 1
(sraven trgovine TK&Z)

Specijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Obiskujte „Kino Central“
v deželnem gledališču

Krasna
darila!

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepotičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastonj in poštine prosto.

Zlato uro zastonj!

Natančneje v krasnem ceniku, ki se pošlje zastonj in poštine prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Tako sodijo vse stranke! Tisoč takih pisem Vam lahko pokažem!

Po letih še ni popravila potrebna!

Moji znanci so zelo iznenadeni, da ona kovinasta ura, katero sem pri Vas kupil za K 4:10, še ni bila popravljena in gre vedno dobro. Pošljite mi sedaj ravno tako za mojega nečaka. Vsoto K 4:10 pošljem istočasno po poštni nakaznici na Vas.

Vas najlepše pozdravljam
Skaričevo pri Krapini. Fr. Mlinarič, pos.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

:: Delniška glavica 8,000.000 kron. ::

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.

Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodneje.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje